

як може забезпечити доступність страхових продуктів для сільгоспвиробників шляхом субсидування страхових платежів із формуванням та реалізацією відповідних бюджетних програм. Необхідним є більш широке інформування виробників щодо необхідності та доступності агрострахування.

Необхідно продовжувати розвиток страхової інфраструктури, підвищувати рівень кваліфікації фахівців страхових компаній, які повинні бути досконально ознайомлені зі специфікою сільського господарства, щоб знати запити клієнтів і мати можливість оцінювати сільськогосподарські ризики.

Ринок агрострахування в Україні має значні перспективи для подальшого ефективного розвитку за умов професійного та комплексного підходу його учасників та відповідної підтримки держави. Використання досвіду провідних країн світу з питань агрострахування, таких як США, Іспанія, Австрія, має допомогти створити в Україні ефективну та дієву систему агрострахування, привабливу для вітчизняних аграріїв.

Література:

1. Алексєрова Ю. Страхування сільськогосподарських ризиків: проблеми вирішення / Ю. Алексєрова // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2013. – Вип. 135. – С. 38-41.
2. Дранус В.В. Страхування ризиків у сільськогосподарському виробництві / В.В. Дранус // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гжицького. Серія «Економічні науки». – 2014. – т. 16. – № 1 (58). Ч. 1. – С. 178-182.
3. Самошкіна І.Д. Удосконалення страхування сільськогосподарських ризиків в Україні / І.Д. Самошкіна // Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Економіка і менеджмент. – 2012. – Вип. 4. – С. 142-147.
4. Навроцький С.А. Система сільськогосподарського страхування: тенденції та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / С.А. Навроцький // Економічні науки. Сер. : Облік і фінанси. – 2012. – Вип. 9 (2). – С. 458-472. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2012_9\(2\)_67](http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2012_9(2)_67)
5. Ринок агрострахування України у 2017-му андерайтинговому році: Аналітичне дослідження. URL.: <https://forinsurer.com/files/file00624.pdf>
6. Шибаєва Н.В. Регуляторна політика в аграрній сфері: монографія. Харків: «Стильна типографія», 2018. 470 с.

РОЗВИТОК БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ ЗА УМОВ ІНТЕГРАЦІЇ

БОРИМСЬКА Д.Д.,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА
Науковий керівник – к.е.н., доцент Крутько М.А.

Євроінтеграційні перетворення в Україні супроводжуються загальними соціально-економічними кризовими явищами. Вихід з кризи потребує набору раціональних шляхів і має на меті поліпшення умов життя і господарювання та підвищення ефективності економіки як в країні в цілому, так і в розрізі господарюючих суб'єктів окремо. Ці обставини впливають на загальну систему та спонукають ряд змін в частині інтегрування в єдину міжнародну систему бухгалтерського обліку і фінансової звітності. Саме тому набувають стратегічного значення питання ефективності регулювання та організації цієї системи, як однієї з найважливіших функцій управлінської діяльності.

Проблематиці формування, розвитку та впливу різних систем бухгалтерського обліку присвячені наукові праці багатьох вітчизняних вчених: Бутинця Ф.Ф. [1], Моссаковський В. [2], Голов С. [3], Яструбський М.Я. [4].

Дослідженням цього питання присвячені праці зарубіжних вчених Дж. Брейли, Д. Колдуэлла, Ч.Т. Хорнгрена, Дж. Фостера, Б. Райана, Л.А. Бернстайна та ін.

Науковий доробок вищевказаних вчених стосується теорії, методології та організації бухгалтерського обліку. Однак розбіжність міжнародної та національної системи бухгалтерського обліку залишаються й потребують подальшого вирішення.

Проблема розвитку бухгалтерського обліку постійно в центрі уваги багатьох науковців. Кожен з них має особисту думку щодо перспектив розвитку напрямів регламентації та реформування бухгалтерського обліку.

Зокрема, Ф. Бутинець вважає, що «за тривалий час псевдореформ обліку Україна практично втратила колишній бухгалтерський облік, кадри, які розуміли значення і роль теорії та практики обліку, його сутність і функції в частині збереження майна власника, надання інформації для управління, правильності обчислення фінансового результату діяльності» [1, с. 111].

В. Моссаковський і Т. Кононенко відзначають: «На нашу думку, настав період, коли слід проаналізувати сучасний стан обліку, уточнити організаційні та методологічні аспекти функціонування існуючої облікової системи в Україні та в інших країнах, визначити досягнення та розробити шляхи поліпшення та напрями подальшого вдосконалення інформаційного забезпечення управління економікою України та його окремих ланок» [2, с. 8].

Для цього більшість вітчизняних вчених вказують на необхідність розроблення концепції подальшого розвитку бухгалтерського обліку в Україні. На думку С. Голова, передумовою подальшого розвитку бухгалтерського обліку в Україні є:

– перегляд теоретичних основ бухгалтерського обліку з урахуванням ускладнення управління, зростання ролі інтелектуального капіталу як ключового чинника конкурентоспроможності, сучасних інформаційних технологій, тобто вивчення сучасних теорій, перегляд предмета й методу бухгалтерського обліку;

– диференціація вимог до фінансової звітності. Так, суб'єкти господарської діяльності повинні застосовувати єдині принципи оцінки та розкриття інформації, але обсяг інформації визначається винятково потребами користувачів;

– реуніфікація обліку та звітності, що передбачає відмову від жорстких форм фінансової звітності з обов'язковими кодами рядків і збереження лише загальної структури фінансових звітів і мінімальних вимог до розкриття інформації тощо;

– безперервна професійна освіта, сертифікація бухгалтерів, що сприяє зростанню кваліфікації бухгалтерів і престижу професії, зниженню ризику для учасників фондового ринку і фінансових інститутів, гармонізації української системи професійної підготовки бухгалтерів з міжнародними стандартами, підвищенню ефективності системи корпоративного управління, посиленню контролю за дотриманням норм професійної етики бухгалтерів і аудиторів;

– активна позиція бухгалтерської спільноти, а саме професійних організацій бухгалтерів і аудиторів, засобів масової інформації, зокрема професійних видань з бухгалтерського обліку;

– формування сучасної парадигми обліку та звітності, метою якої є створення інформаційної інфраструктури, адекватної вимогам ринкової економіки в інтересах усіх членів суспільства [3].

Повністю підтримуємо позицію Крутько М.А., яка наголошує на тому що «інтеграція економічна та направлена на європейську співпрацю повинна характеризувати собою об'єктивний процес, який би зумовлював розвиток продуктивних сил. Вона поєднує у собі економічні явища та процеси, що полягають у взаємодії, зближенні, узгодженні діяльності різних підприємницьких структур, спрямованих на підвищення економічної ефективності їх господарювання» [5, с.89].

Отже, реформування і адаптація системи обліку – процес складний і потребує кропіткої роботи законодавців, науковців і практиків. Першочергової уваги потребує наукове обґрунтування, вироблення концепції такого реформування, а вже потім на основі науково обґрунтованих положень їх узаконення на вищому державному рівні. Така система повинна базуватися на загальноприйнятих нормах і правилах з дотримання викликів сьогодення та з врахуванням міжнародного досвіду організації системи ведення бухгалтерського обліку на підприємствах України.

Література:

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський фінансовий облік: підруч. / Ф.Ф. Бутинець, О.С. Бородин та ін.; під редакцією Ф.Ф. Бутинця. – [2-ге вид.]. – Житомир, 2000. – 608 с.

2. Моссаковський В. Концепція побудови бухгалтерського обліку в Україні / В. Моссаковський // Бухгалтерський облік і аудит. – 2007. – № 10. – С. 18-25.

3. Голов С. Ретроспективний погляд на реформування бухгалтерського обліку в Україні. Антиміфологія / С. Голов // Бухгалтерський облік і аудит. – 2006. – № 2. – С. 3-13.

4. Яструбський М.Я. Бухгалтерський і податковий облік: синтез та протиріччя / М.Я. Яструбський // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – Львів, 2009. – Вип. 647. – 553 с.

5. Крутько М.А. Теоретичні засади розвитку інтеграційних процесів у вітчизняному агропромисловому комплексі / М.А. Крутько // Збірник наукових праць. – Полтава, 2015. – С. 88-90.

ПРОФЕСІЇ НА МЕЖІ ЗНИКНЕННЯ

БРЕДНЯ О.С.,

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

Науковий керівник – Богданович О.А.

З самого дитинства нас вчать, що свою професію потрібно обирати раз та на все життя. Проте, що робити тим, чия професія з кожним роком стає все менш потрібною? Адже ніщо не вічне, в тому числі людська праця. Ручна витісняється машинами, комп'ютери замінюють розумову працю, а в деяких професіях просто зникає необхідність.

На думку роботодавця комп'ютери є більш вигідними за людей: обходяться дешевше, але працюють ефективніше.

Експерти стверджують: всього протягом 10-ти років штучний інтелект витіснить людину з багатьох професій, та залишить без роботи мільйони душ [3].

Якщо роботи та машини будуть здатні робити майже все, що вміють люди, то що залишиться нам?»

Час не стоїть на місці. На сьогодні уже безліч професій відійшли в небуття. Так от професія телефоністки існувала лише до 1980 року. Ця праця була суто жіноча. Телефоністки сиділи за спеціальною шнуровою дошкою, перемикаючи та з'єднуючи різні лінії зв'язку. Та згодом на зміну їм прийшла поява мобільних телефонів.

До виникнення електричного світла великі міста освітлювали за допомогою газових ліхтарів, проте їх потрібно було комусь запалювати. Для цього існувала спеціальна людина – ліхтарник. Але професія зникла не з появою виникнення електричного освітлення, а з винаходом автоматичного запалювання ліхтарів, без допомоги людей.

Професія лектора також розчинилася у ході історії. Проте лектор це не викладач в університеті, як узвичаєно. Лектором було заведено вважати людину яка розважала робітників на тютюнових фабриках. Робота потребувала читання вголос газет та інших текстів, щоб працівникам не було нудно. Та в 20- ті роки лекторів замінило радіо.

Професія людина – будильник існувала в часи промислової революції. Зазвичай це був хлопчик або літня людина, котрі стукали палицею в вікна працівників, тим самим оповіщаючи, що вже час працювати. Зникла професія в 20-ті роки минулого століття, коли винайшли механічні будильники [1].

Молочник. На ті часи була дуже потрібна професія. Адже холодильників не існувало, а молоко без охолодження швидко псувалося. Молочник щоденно доставляв нові партії молока в міста. Професія стала не потрібною з появою холодильників.

Нині під загрозу зникнення припадають майже всі професії, в яких повторюється алгоритм дії. Тобто, якщо ви з ранку до вечора кожного дня займаєтесь однією і тією ж роботою зі збором та обробкою інформації – варто задуматися про зміну професії.

Уже сьогодні на ринку праці спостерігається надлишок управлінців та юристів. Особливо молодь яка бажає отримати престижну професію, масово вступає до профільних ВНЗ, після чого успішно поповнює ряди безробітних.